

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ DE LES AL·LEGACIONS PRESENTADES PER ÀLTIMA SERVEIS FUNERARIS, S.L. EN RELACIÓ AMB L'APROVACIÓ DE LA PROPOSTA DE TEXT ARTICULAT DE LA NOVA ORDENANÇA DE SERVEIS FUNERARIS DE BARCELONA

1. Sobre les consideracions contingudes en el Preàmbul

Com a primera al·legació, Àltima Serveis Funeraris, S.L. ("Àltima") qüestiona el Preàmbul de la nova Ordenança de Serveis Funeraris aprovada inicialment per l'Ajuntament de Barcelona. Segons Àltima, el Preàmbul barreja fets objectius i contrastats amb meres opinions subjectives d'aquesta Administració.

En particular, Àltima considera que s'hauria de suprimir (i) de forma íntegra el tercer paràgraf de l'apartat II i (ii) la part final del segon paràgraf de l'apartat V del Preàmbul perquè en ambdós casos es tracta d'afirmacions que no estan contrastades objectivament.

El tercer paràgraf de l'apartat II del Preàmbul estableix el següent:

"Des de la perspectiva de l'exercici de l'activitat s'ha de remarcar que la liberalització introduïda a l'any 1996 no va produir per se la desaparició dels monopolis preexistents que, en algun cas, es varen transfigurar en monopolis privats de facto amb els conseqüents desavantatges per a les persones usuàries com la fixació d'uns preus massa elevats, la imposició de prestacions complementàries o la falta d'actualització o de millora de qualitat del serveis. Per altra banda, les ordenances aprovades amb posterioritat a la liberalització van introduir, en moltes ocasions, un règim d'autorització vinculat al compliment de determinades condicions que es revelen, avui en dia, com desproporcionades i que no han permès la instauració d'una competència real en el mercat dels serveis funeraris."

En aquest sentit, la guia per a l'adequació de les ordenances i reglaments municipals sobre serveis funeraris en termes de competència elaborada per l'Autoritat Catalana de la Competència el juliol de 2016 (la "Guia de l'ACCO") també fa referència als efectes de la liberalització i al marc regulador de l'activitat de serveis funeraris assenyalant que les ordenances i reglaments municipals van regular de forma molt restrictiva tant l'accés com l'exercici de l'activitat de serveis funeraris per part dels operadors privats, el que va dificultar,

junt amb altres factors, la liberalització del sector funerari i va contribuir de manera significativa al manteniment d'un deficient nivell de competència existent en aquest mercat.

Per tant, és una realitat que la majoria d'ordenances i reglaments segueixen mantenint aspectes fortament restrictius de la competència que cal adaptar al nou marc legal de l'activitat, vigent des de la transposició al nostre ordenament jurídic de la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior (la "**Directiva de Serveis**").

No obstant l'anterior, mantenint els motius pels quals s'adequa el text de l'Ordenança de Serveis Funeraris reflectits, entre d'altres documents, en la Guia de l'ACCO, i per tal que eliminar qualsevol interpretació del Preàmbul tendent a sostenir que conté valoracions subjectives, el text de la nova Ordenança de Serveis Funeraris que se sotmetrà a l'aprovació definitiva introduirà la següent redacció del tercer paràgraf de l'apartat II del Preàmbul:

"Des de la perspectiva de l'exercici de l'activitat, les ordenances vigents fins la data, aprovades amb posterioritat a la liberalització introduïda a l'any 1996, van regular de forma molt restrictiva tant l'exercici com l'accés a l'activitat de serveis funeraris introduint, en moltes ocasions, un règim d'autorització vinculat al compliment de condicions desproporcionades, amb la conseqüència pràctica de què el número d'operadors en el mercat dels serveis funeraris ha estat reduït."

Per altra banda, en relació amb la part final del segon paràgraf de l'apartat V del Preàmbul Àltima al·lega que s'hauria de suprimir la consideració d'"essencials" dels tanatoris perquè la normativa recent ha desvinculat l'activitat de tanatori dels serveis funeraris, podent qualsevol operadors prestar lliurement serveis funeraris sense exercir l'activitat de tanatori.

Cal acceptar aquesta aproximació, de forma que en la redacció definitiva del Preàmbul que se sotmetrà a aprovació definitiva es suprimirà la dicció "essencials" referida als tanatoris, tota vegada que l'activitat de tanatori no és pot imposar com a una prestació obligatòria en l'Ordenança de Serveis Funeraris, d'acord amb el que estableix l'article 4.2 de la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, de forma que el tanatori no es pot considerar una infraestructura essencial.

Tenint en compte l'anterior, aquesta al·legació s'estima parcialment, sense perjudici de realitzar en el expedient els aclariments oportuns a la llum del que s'ha manifestat.

2. Sobre el servei de crematori

La segona al·legació d'Àltima està relacionada amb el servei de crematori. Àltima considera que el servei de crematori és un servei funerari més que hauria de regular-se en l'Ordenança de Serveis Funeraris i no en l'Ordenança de Cementiris.

Sense perjudici del que es manifesti amb ocasió de la contestació de les al·legacions realitzades (per Àltima i altres entitats) en l'expedient d'aprovació de l'Ordenança de Cementiris, al qual ens remetem, cal advertir que el servei de crematori presenta unes peculiaritats pròpies que el distingeixen de l'activitat econòmica de serveis funeraris.

En efecte, el servei de crematori forma part d'un mercat independent al mercat de serveis funeraris. Tal i com manifesta l'Agència Catalana de la Competència (l'"**ACCO**") en el seu informe de juliol de 2016 (REF.NÚM.: ES 11/2015) sobre l'ús del tanatori i els seus efectes sobre la competència en els serveis funeraris, els serveis mortuoris comprenen les activitats que van des de la mort d'una persona fins al moment en què rep sepultura o és incinerada podent-s'hi distingir diversos mercats de producte: (i) el mercat dels serveis funeraris pròpiament dit, (ii) el mercat de serveis de tanatori, (iii) el mercat de serveis de cementiri i (iv) el mercat de serveis de cremació o incineració, entre d'altres. Per tant, el mercat de serveis de cementiri seria un mercat independent del mercat de serveis funeraris.

Respecte a aquesta distinció de mercats, la Resolució del Consell de la Comissió Nacional de la Competència, actual Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència (en endavant, "**CNMC**") de 17 de setembre de 2008 (expedient C-0097/08, 3i/MÉMORA), manifestava de manera clara i precisa el següent:

"De acuerdo con los precedentes nacionales, dentro del ámbito de los Servicios funerarios es posible distinguir los siguientes mercados de producto:

- **Mercado de servicios funerarios:** *la finalidad básica de los servicios funerarios consiste en el transporte del cadáver desde el domicilio o lugar de fallecimiento, hasta el cementerio de la localidad elegida para la inhumación o, en su caso, cremación del cuerpo. **Es decir no comprende los servicios de cementerio ni crematorio.***

De acuerdo con los precedentes, se puede incluir en las prestaciones de Servicios funerarios las siguientes: 'Acondicionamiento sanitario de los cadáveres, su mortajamiento, el suministro de féretros, ataúdes, arcas y

urnas, para cadáveres, restos y cenizas, y enfeñramiento, el servicio de coches fúnebres y organización social del entierro, el facilitar los locales habilitados para el depósito de cadáveres desde el fallecimiento hasta el acto del sepelio, el suministro de flores y coronas, el traslado de cadáveres y restos fuera del término municipal, los trámites de diligencias para el registro de defunción y la autorización de sepultura, ...'.

- **Mercado de servicios de tanatorio:** [...] El servicio de tanatorio debe entenderse como aquel que ofrece, en un lugar espacioso, la vela de los fallecidos por sus familiares en adecuadas condiciones higiénico-sanitarias, con posibilidad de práctica de la tanatopraxia o tratamiento de los cadáveres y otros servicios accesorios. [...]
- **Mercado de los servicios de cementerio:** según los precedentes citados, el cementerio como prestación de enterramiento puede ser clasificable bajo distintos criterios, como su titularidad, pública o privada. (...).
- **Mercado de servicios de cremación o incineración:** a su vez, según el TDC, el mercado de servicios de cementerio admitiría una segmentación ulterior, considerado como servicio propiamente dicho el servicio de cremación o incineración consistente en la reducción a cenizas del cadáver por medio de calor. [...]

Per tant, i tot i que aquests serveis estiguin estretament interrelacionats, són mercats completament independents i diferenciats.

D'altra banda, cal tenir en compte que la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris (la "Llei de Serveis Funeraris") regula el conjunt de funcions que comprèn l'activitat de serveis funeraris (article 4) i no defineix entre aquestes funcions l'activitat d'incineració o cremació. Regula activitats com la de subministrar el fèretre, les pràctiques higièniques necessàries en el cadàver, el transport de cadàvers o l'activitat de tanatori però no estableix cap activitat relacionada amb la incineració o cremació.

Tenint en compte l'anterior, aquesta al·legació es desestima.

3. Altres precisions i puntualitzacions en diversos articles de l'Ordenança de Serveis Funeraris

En tercer lloc, Àltima realitza diverses consideracions en relació amb diferents articles de l'Ordenança de Serveis Funeraris:

(i) Article 5. Prestació de serveis funeraris

En relació amb l'article 5 de l'Ordenança de Serveis Funeraris, Àltima considera necessari modificar l'article per fer referència en el mateix que quan el servei es presti per una Administració, aquesta l'haurà de prestar en igualtat de condicions que els operadors privats. És a dir, sense obtenir cap avantatge competitiu de cap tipus, ni directa ni indirecta, pel fet de sigui una Administració Pública.

L'article 5, en la redacció resultant de l'aprovació inicial de l'Ordenança de Serveis Funeraris, estableix:

- "1. L'Ajuntament de Barcelona garanteix la lliure prestació dels serveis funeraris així com el principi de llibertat d'establiment.*
- 2. La prestació dels serveis funeraris dins del terme municipal de Barcelona pot ser realitzada per l'Ajuntament, mitjançant qualsevol de les formes de gestió directa o indirecta previstes a la normativa aplicable, i per empreses privades, en règim de lliure concurrència en tots els casos."*

Ja es preveu, doncs, en l'apartat 2 de l'article 5 que la prestació dels serveis funeraris per l'Ajuntament haurà de ser en règim de lliure concurrència.

No obstant, l'ajuntament no té cap inconvenient en reforçar la previsió de què la prestació de serveis funeraris per part d'una Administració serà, en tot cas, en igualtat de condicions que la resta d'operadors, tal i com proposa Àltima.

En aquesta línia, la redacció de l'article 5 de l'Ordenança de Serveis Funeraris que es proposarà per a la seva aprovació final serà la següent:

- "1. L'Ajuntament de Barcelona garanteix la lliure prestació dels serveis funeraris així com el principi de llibertat d'establiment.*
- 2. La prestació dels serveis funeraris dins del terme municipal de Barcelona pot ser realitzada per l'Ajuntament, mitjançant qualsevol de les formes de gestió directa o indirecta previstes a la normativa aplicable, i per empreses*

privades, en règim de lliure concurrència i en igualtat de condicions en tots els casos, sense que l'Ajuntament pugui aprofitar-se de cap avantatge competitiu.

En la mateixa direcció es modificarà a efectes de la seva aprovació definitiva la rúbrica del Títol III de l' Ordenança de Serveis Funeraris, en el qual s'ubica l'article 20, que passa a ser "Intervenció administrativa en la prestació de l'activitat de serveis funeraris", qualsevol que sigui el subjecte prestador, públic o privat, front a l'anterior denominació del Títol III, que era "Intervenció de l'activitat privada en la prestació dels serveis funeraris".

Tenint en compte l'anterior, s'estima l'al·legació.

(ii) Article 18. Mitjans personals i materials mínims

En relació amb l'apartat 2 de l'article 18 de l'Ordenança de Serveis Funeraris, Àltima proposa modificar l'article per incloure un mètode de control que permeti verificar que les empreses que prestin serveis de practiques sanitàries tenen un recinte adequat en el qual es garanteixi el respecte al difunt i les condicions higièniques necessàries per a la realització d'aquesta activitat.

L'apartat 2 de l'article 18 de l'Ordenança de Serveis en la seva aprovació inicial assenyalava el següent:

"Les empreses funeràries que prestin serveis de pràctiques sanitàries o de tanatopràxia han de disposar de l'ús, per qualsevol títol vàlid en dret, d'un recinte adequat a tal efecte, on es garanteixi el respecte al difunt i les condicions higièniques necessàries per a la realització de tal activitat."

Aquesta redacció serà objecte d'una nova proposta a efectes de l'aprovació definitiva de l'Ordenança de Serveis Funeraris, passant l'apartat 2 de l'article 18 a tenir la següent redacció:

"Les empreses funeràries que prestin serveis de pràctiques sanitàries o de tanatopràxia han de complir amb el que disposa la normativa aplicable en relació amb les condicions higièniques necessàries per a la realització de tals activitats."

D'aquesta manera es ve a reformular l'apartat 2, que no conté ara cap requisit, sinó que únicament recull una remissió a la normativa aplicable a les condicions higièniques en què s'ha de desenvolupar l'activitat de serveis funeraris, que, òbviament, haurà de ser observada pels operadors.

Aquesta normativa serà la continguda en el Decret 297/1997, de 25 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de policia sanitària mortuòria, que regula les actuacions de policia sanitària mortuòria, establint els procediments i les condicions sanitàries de les pràctiques sobre cadàvers i restes cadavèriques, dels cementiris i dels serveis funeraris públics i privats, en l'àmbit de Catalunya, i qualsevol altra que resulti aplicable.

Serà l'Administració competent en cada cas -en especial la de la Generalitat- la que vetllarà pel compliment de la normativa a la que l'Ordenança de Serveis Funeraris simplement es remet en la seva integritat, incloent, per tant, el conjunt de normes i procediments que l'ordenament jurídic estableix per garantir l'adequada observança de la normativa aplicable a les pràctiques sanitàries o de tanatopràxia.

En qualsevol cas, l'apartat 1 c) de l'article 35 de l'Ordenança de Serveis Funeraris preveu com a infracció molt greu "*infringir les normes sanitàries o els Reglaments o les Ordenances municipals i provocar, així, una situació de risc per a les condicions sanitàries de la població*". Així doncs, en el cas que es verifiqui les empreses que presten serveis de practiques sanitàries no tenen un recinte adequat en el qual es garanteixi el respecte al difunt i les condicions higièniques necessàries per a la realització d'aquesta activitat, l'òrgan competent podrà multar a aquestes empreses amb multes de fins a 120.000 euros o, en el si s'escau, amb la suspensió de l'autorització per a prestar serveis funeraris per un termini màxim de tres anys.

Tenint en compte l'anterior, aquesta al·legació es desestima.

(iii) Article 19. Requisits mínims d'establiments permanents

Àltima considera que l'obligació continguda a l'apartat c) de l'article 19.1 l'Ordenança de Serveis Funeraris relativa al nombre mínim personal amb formació adequada per a realitzar pràctiques sanitàries o tanatopràxia que les empreses prestadores de serveis funeraris legalment habilitades al municipi de Barcelona han de disposar per tal de garantir una prestació adequada i de qualitat és insuficient.

Segons Àltima, per poder prestar el servei de forma continuada resulta necessari disposar d'un mínim de quatre persones habilitades i no dues persones que es el que estableix la redacció actual.

Amb base en la seva experiència en el sector dels serveis funeraris, sol·licita que es modifiqui l'apartat c) de l'article 19.1 de l'Ordenança de Serveis Funeraris per fixar un mínim de quatre persones habilitades (i no dos) per a realitzar pràctiques sanitàries o tanatopràxia.

En relació amb els requisits mínims de mitjans personals i materials, cal tenir en compte que aquest han de respectar la lliure competència de manera que a l'hora de regular aquest, a part de no estar prohibits ni ser discriminatoris, (i) han d'estar justificats per la consecució dels objectius perseguits, segons els principis de necessitat i proporcionalitat, i (ii) han de ser l'alternativa menys restrictiva de la competència.

En aquest sentit, l'informe núm. IR 28/2017 de l'Autoritat Catalana de la Competència ("l'ACCO") de data 10 de maig de 2017 considera que, tot i que no és un número mínim elevat, és innecessari fixar un número determinat de mitjans materials i personals. Sense perjudici del que disposi el Reglament de Policia Sanitaria Mortuòria, aquesta és una qüestió que hauria de restar en l'àmbit de decisió propi de cada operador. Són els operadors els que han de decidir quins mitjans disposen per la correcta prestació dels serveis funeraris.

D'altra banda, s'ha d'advertir que la normativa sobre competència no permet establir una càrrega desproporcionada o innecessària als operadors raó per la qual l'ordenança es limita a establir uns requisits que considerem de mínims i indispensables. Aquests requisits són proporcionats i obeeixen a raons imperioses d'interès general, tal i com aquest terme es defineix a l'article 3.11 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

Es tracta de requisits que, a banda de garantir la qualitat del servei, resulten necessaris per tal de donar compliment a les diferents raons d'interès general esmentades (orde públic, seguretat pública, protecció dels drets dels destinataris de serveis funeraris...) i, al mateix temps, s'ha de considerar que el seu compliment, té un impacte mínim pel prestador tota vegada que no ha de realitzar una gran inversió per a aconseguir-los, el que determina que en cap cas es puguin considerar com a requisits restrictius de la competència.

En definitiva, són requisits que no són discriminatoris, estan justificats en una raó imperiosa d'interès general, són proporcionats a aquesta raó imperiosa d'interès general, són clars i inequívocs, objectius, públics, transparents i accessibles.

Per tot l'exposat, aquesta al·legació es desestima.

(iv) Article 20. Requisits específics per la instal·lació d'un tanatori

En relació amb l'apartat a) de l'article 20.2 de l'Ordenança de Serveis Funeraris, relatiu entre d'altres a les places d'aparcament del tanatori, Àltima considera que la distància màxima de 300 metres entre l'entrada principal del tanatori i les places d'aparcament és una distància massa gran.

Àltima al·lega que aquesta distància pot suposar molts impediments i problemes per a persones amb reducció de mobilitat i per això considera que aquesta distància s'hauria de fixar en 100 metres.

En relació amb aquesta al·legació s'ha de tenir en compte que la redacció de l'article 20 de l'Ordenança de Serveis Funeraris es reformularà a efectes de la seva aprovació definitiva, per tal de deixar clar que no s'estan regulant requisits d'accés a l'activitat de serveis funeraris, sinó que s'estableixen requisits de caire urbanístic que s'hauran de tenir en compte juntament amb altres, en el seu cas, amb ocasió de l'obtenció de la corresponent llicència urbanística. Es tracta, doncs, d'una regulació urbanística dins de l'Ordenança de Serveis Funeraris, manifestació de la competència urbanística de l'Ajuntament, i no d'una regulació de l'activitat de serveis funeraris a través d'un tanatori.

Per aquesta raó, (i) la rúbrica de l'article 20 passa a ser "*Requisits per la instal·lació d'un tanatori*", en lloc del que s'establia abans de "*Requisits específics de l'activitat de tanatori*", i (ii) en l'apartat 2 de l'article 20 s'estableix que "*l'interessat en instal·lar un tanatori en el terme municipal de Barcelona ha de complir amb els següents requisits: (...)*", quedant clar així que l'article s'està referint a requisits de caràcter urbanístic a tenir en compte amb ocasió de l'emissió d'una llicència urbanística per a la instal·lació d'un tanatori.

És en aquest marc, doncs, en el que s'ha d'avaluar qualsevol qüestió relativa als requisits que ha de complir un tanatori. En qualsevol cas i des d'una aproximació general, l'argument que fa servir Àltima no pot servir per reduir la distància màxima de 300 metres. Es tracta d'un màxim, el que no impedeix que els que pretenguin instal·lar un tanatori puguin establir una distància més petita amb base en les raons que assenyalava Àltima o qualsevol altres.

Tenint en compte l'anterior, es desestima aquesta al·legació.

(v) Article 24.- Obligacions específiques de servei essencial d'interès general

La primera qüestió que planteja Àltima en relació amb l'article 24 de l'Ordenança de Serveis Funeraris és la determinació de a qui se li ha de garantir el servei mínim previst a l'article 24

de l'Ordenança de Serveis Funeraris: el difunt o la persona que està obligada a córrer amb les despeses derivades de la defunció.

En relació amb aquest article cal advertir que s'ha substituït el terme "*permet*" de l'apartat quart de l'article 24 per la dicció "*permetrà*", partint de què són les persones usuàries i no els difunts els subjectes que tenen el dret a gaudir de la prestació dels serveis funeraris de forma gratuïta o bonificada, donat que la personalitat jurídica del difunt haurà quedat extingida amb la mort, segons resulta de l'article 32 del Codi Civil Espanyol.

D'altra banda, l'apartat quart de l'article 24 estableix que "*la Comissió de Govern, mitjançant decret, ha de fixar el llindar màxim d'ingressos anuals de les persones difuntes i, si escau, les seves unitats familiars*". Per tant, el llindar que determinarà el dret a gaudir de la prestació dels serveis funeraris gratuïts o bonificats es basa en els ingressos anuals, tant de la persona difunta com, en el seu cas, de la unitat familiar, essent els dos criteris els que determinaran de forma acurada la disponibilitat econòmica real de les persones que hauran de fer front a les despeses derivades de la defunció.

Es fa servir el criteri dels ingressos i de no el del patrimoni per raons d'operativitat i immediatesa pràctica en la seva determinació i càlcul, fent, així, factible el sistema. Se segueix d'aquesta manera el criteri previst en d'altres normes que, amb una finalitat equivalent a la de l'article 24, garanteixen principis d'universalitat en la prestació de serveis essencials a persones vulnerables, que es basen, amb caràcter general, en els ingressos (així, a títol d'exemple, la Llei 24/2015 i el Codi de Consum de Catalunya en els àmbits de l'exclusió residencial i la pobresa energètica).

En segon lloc, Àltima al·lega que el llindar màxim d'ingressos anuals que permet que les persones tinguin dret a gaudir de la prestació de serveis funeraris de forma gratuïta o bonificada hauria de fixar-se en la pròpia Ordenança, i establir-se que s'actualitzés periòdicament amb l'índex de preus al consum.

Aquesta és una qüestió de tècnica normativa. En aquest cas, s'ha valorat la possibilitat de fixar el llindar màxim en el text de l'Ordenança però s'ha considerat més adequat que el llindar màxim d'ingressos anuals sigui determinat mitjançant la Comissió de Govern.

A més, de cara a l'actualització futura d'aquests llindars, és més operatiu que es determini per la Comissió de Govern, tot tenint present que el referit decret de la Comissió de Govern serà objecte d'informació pública atès el seu caràcter de disposició de caràcter general.

D'aquesta manera es facilita la participació ciutadana amb un nivell de garantia de la tutela de drets perfectament equiparable al que existeix en la tramitació i aprovació d'ordenances.

En tercer lloc, Àltima considera que s'hauria d'especificar en l'apartat 5.d) de l'article 24 de l'Ordenança de Serveis Funeraris que el trasllat del cadàver se supeditarà al fet que la destinació final estigui a la pròpia ciutat de Barcelona.

Doncs bé, s'ha considerat oportú estimar l'al·legació d'Àltima. Per això, es proposa modificar el redactat de l'apartat 5.d) que passarà a tenir la següent redacció: "*d) trasllat del cadàver fins al domicili mortuori, si escau, i fins al lloc de destinació final (crematori o cementiri), que serà, en tot cas, Barcelona*".

Per altra banda, la nova proposta de redacció de l'article 24 de l'Ordenança de Serveis Funeraris concreta que les empreses prestadores de serveis funeraris tenen l'obligació de prestar serveis de forma gratuïta "*a qualsevol persona llur lloc de defunció sigui Barcelona*". Així mateix, es concreta pel que fa als serveis bonificats que les empreses prestadores de serveis funeraris tenen l'obligació de prestar-los a "*qualsevol persona empadronada a Barcelona i amb domicili mortuori a la ciutat*". Per tant, es delimiten els serveis gratuïts a aquelles persones que morin a Barcelona i els serveis bonificats a aquelles persones empadronades a Barcelona i amb domicili mortuori a la ciutat.

En quart lloc, Àltima al·lega que l'obligació de prestar serveis gratuïts i bonificats hauria de ser sempre i en tot cas assumida per totes les empreses que operin en el municipi i no només per aquelles establertes en el mateix.

Tenint en compte el que exposa Àltima, s'ha considerat apropiat donar una nova proposta de redacció de l'article 24 de l'Ordenança de Serveis Funeraris a efectes de l'aprovació definitiva de l'Ordenança de Serveis Funeraris, que incorpora literalment la previsió de l'obligació prevista en la Llei de Serveis Funeraris. L'article 24 passarà a tenir la següent redacció:

"Article 24.- Obligacions específiques de servei essencial d'interès general"

1. *Amb la finalitat de garantir el principi d'universalitat en l'accés als serveis funeraris, **les empreses prestadores de serveis funeraris que operin en el municipi de Barcelona** tenen l'obligació de prestar serveis de forma gratuïta a qualsevol persona llur lloc de defunció sigui Barcelona.*

2. *D'altra banda, **les empreses prestadores de serveis funeraris que operin en el municipi de Barcelona** tenen l'obligació de prestar serveis bonificats a qualsevol persona empadronada a Barcelona i amb domicili mortuori a la ciutat. La Comissió de Govern determinarà el cost màxim dels serveis bonificats per cada persona difunta que podrà ser objecte de bonificació.*
3. *Els serveis funeraris gratuïts i, en el seu cas, bonificats, s'hauran de prestar en relació amb les persones difuntes que, d'acord amb l'informe dels serveis socials municipals, ho requereixin per manca de mitjans econòmics propis, o en aquells casos en què ho acordi l'autoritat judicial.*
4. *La Comissió de Govern, mitjançant decret, ha de fixar el llindar màxim d'ingressos anuals de les persones difuntes i, si escau, les seves unitats familiars que permetrà tenir dret a gaudir de la prestació dels serveis funeraris de forma gratuïta o bonificada. Així mateix, es faculta la Comissió de Govern per a actualitzar el referit llindar, així com per dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament del present precepte.*
5. *Els serveis funeraris mínims que, si s'escau, s'han de prestar de forma gratuïta, o, en el seu cas, bonificada són:*
 - a) *Informació i assessorament sobre els serveis mínims que són objecte de prestació gratuïta.*
 - b) *Subministrament del fèretre.*
 - c) *Realització de pràctiques higièniques i sanitàries bàsiques sobre el cadàver, col·locació en el fèretre i dipòsit del cadàver fins al moment del trasllat al seu destí final.*
 - d) *Trasllat del cadàver fins al domicili mortuori, si escau, i fins al lloc de destinació final (crematori o cementiri), que serà, en tot cas, Barcelona.*
 - e) *La gestió dels tràmits administratius preceptius per a tot el procés, en el sentit indicat en l'article 4.1d) de la present ordenança.*
6. *Les prestacions forçoses previstes en aquest article han de ser ateses, si procedeix la seva prestació d'acord amb els requisits previstos en aquest*

article, per les empreses funeràries a les quals els siguin sol·licitats els serveis per part de les persones interessades.

*El cost total de les referides prestacions forçoses, de caire gratuït o bonificat, es distribuirà entre aquells prestadors de serveis funeraris que operin a Barcelona, de forma proporcional a la seva facturació a **Barcelona durant l'exercici immediatament anterior, que es calcularà tenint en compte, en el seu cas, el número de serveis realitzats.** El cost de les prestacions forçoses no podrà ser superior al màxim establert per la Comissió de Govern.*

A aquest efecte, els operadors de serveis funeraris, amb independència d'on hagin estat legalment habilitats, han de presentar a l'Ajuntament de Barcelona, dins dels dos primers mesos de cada any, una declaració responsable sobre la seva facturació a Barcelona durant l'exercici immediatament anterior, que es calcularà tenint en compte, en el seu cas, el número de serveis realitzats.

- 7. La Comissió de Govern ha d'establir els mecanismes que siguin necessaris per tal d'assegurar el compliment de les prestacions forçoses de serveis conforme allò previst en el present article, i per tal de compensar i rescabalar aquells prestadors de serveis que hagin hagut d'assumir un volum de prestacions forçoses superior al que els correspondria. El rescabament o compensació anirà amb càrrec dels prestadors de serveis funeraris indicats en els apartats 1 i 2 del present article que no hagin assolit el volum de prestacions forçoses que els correspondria. Als efectes de facilitar aquest rescabament i l'equitat del sistema, la Comissió de Govern podrà fixar un import unitari de referència per als serveis gratuïts i bonificats.*
- 8. Les empreses funeràries romanen obligades a informar de l'existència d'aquestes prestacions gratuïtes i bonificades, de les condicions que han de reunir les persones usuàries per tal de gaudir-les, i, en el cas dels serveis bonificats, el preu total del servei i la quantia de les possibles bonificacions.*

9. *El decret de la Comissió de Govern previst en aquest article ha de preveure la constitució d'una Comissió integrada per representants de l'Ajuntament i dels prestadors de serveis funeraris, que s'ha de reunir al menys dues vegades a l'any, destinada a facilitar el rescabament o compensació prevista en el present article."*

D'aquesta manera es venen a reformular els apartats 1 i 2 de l'article 24, per ampliar l'àmbit subjectiu de l'obligació de prestar serveis funeraris de prestació forçosa de conformitat amb l'article 7.2 d) de la Llei de Serveis Funeraris, el qual estableix que "l'Ajuntament ha de distribuir aquestes prestacions forçoses entre les empreses de serveis funeraris que operen en el terme municipal, de manera proporcional a la facturació de cadascuna". Per tant, les empreses funeraris que estan obligades a prestar serveis funeraris gratuïts i bonificats són totes aquelles empreses funeraris, estiguin o no habilitades legalment per l'Ajuntament de Barcelona, que operin en el terme municipal de Barcelona.

Tal i com demanava Àltima, l'obligació s'estén a totes les empreses funeràries que prestin serveis funeraris a Barcelona.

Per altra banda, en relació amb el mecanisme de finançament del cost dels serveis de prestació forçosa, s'ha reformulat l'apartat 6 per establir que el cost total es distribuirà entre les empreses funeràries de forma proporcional a la facturació de cada una a Barcelona durant l'exercici immediatament anterior, que es calcularà tenint en compte, en el seu cas, el "número de serveis realitzats", tal i com demanava Àltima. El número de serveis és una dada objectiva que permet conèixer aproximadament el valor de la facturació de les empreses funeràries.

Tenint en compte l'anterior, s'estima parcialment l'al·legació d'Àltima.

(vi) Article 25.- Obligacions específiques de transparència i responsabilitat

Com a última consideració, Àltima al·lega que el fet que l'Ajuntament de Barcelona disposi informació detallada dels preus i serveis de les empreses habilitades per a prestar serveis funeraris en el terme municipal de Barcelona seria contrari al Dret de la competència.

Segons Àltima, l'Ajuntament de Barcelona podria ser un competidor directe dels operadors al que se li estaria proporcionant dades detallades de preus i serveis. Sobre aquesta base, sol·licita modificar aquest article establint que totes les empreses tinguin a disposició de

l'usuari dades actualitzades sobre els preus i serveis, perquè qualsevol les pugui consultar, però suprimint l'obligació de dipositar-les a l'Ajuntament de Barcelona.

En primer lloc, cal advertir que en el cas que l'Ajuntament de Barcelona sigui un operador de serveis funeraris estarà igualment obligat a proporcionar dades detallades dels seus preus i serveis per a què aquestes siguin publicades. Per tant, qualsevol operador privat de serveis funeraris serà coneixedor d'aquests preus i prestacions.

En segon lloc, cal advertir que aquesta és una obligació que ve imposada per la Llei de Serveis Funeraris. L'article 3.2 de la Llei de Serveis Funeraris disposa que:

*"Les entitats que presten serveis funeraris han de facilitar a l'ajuntament del municipi on estan establertes la informació actualitzada sobre prestacions i preus, per tal que la puguin consultar les persones interessades. Amb aquest objecte, **els ajuntaments han d'establir mecanismes de publicitat actualitzada perquè les persones que vulguin accedir als serveis puguin disposar d'aquesta informació.**"*

Per tant, encara que s'eliminés aquesta previsió de l'Ordenança de Serveis Funeraris es podria exigir als operadors de serveis funeraris que facilitin a l'Ajuntament la informació actualitzada de les prestacions i els preus.

En tercer lloc, en cap cas la publicació de les prestacions i els preus seria contrari al Dret de Competència. Amb aquesta informació s'aporta transparència i informació al mercat de serveis funeraris promovent així el nivell de competència.

Tenint en compte l'anterior, aquesta al·legació es desestima.

Barcelona, 10 de novembre de 2017.

Director d'Empreses, Entitats Municipals i Recursos